

SLNIEČKO 1

Štefan Moravčík

DIV SA ŠKOLA NEZVALÍ!

S buldozérom do školy

Keď sa všetky poschodia
pred dverami poschodia,
to je veru pohroma!
Keď sú všetci pohromade,
všetky triedy, celá škola,
každý kričí, vrieska, volá –
div sa škola nezvalí.

Buldozér by ste si na to
nevzali?

Dva kroky prázdnin

Prázdniny sú prikrátke –
pomotkám sa v záhradke,
zastavím sa pri úli,
fíha, už je po júli!

Iba čo sa prejdem lesom,
ani čo by bičom plesol!
Mama zvolá: „Môj milý!
Prázdniny sa skončili!“

Boli – a či neboli?
Zajtra mám ísť do školy.

Predškolač

Čože je to za stvorenie?
Nepoznáte toho žiaka?
Pred školou ma verne čaká
každodenne, dennodenne!

Nadarmo ho školník ženie
a hrozí mu tak i tak:
„Dám ti metlou vysvedčenie!“
Náš Dunčo je predškolač.

V žabej škole

Kváka žabiak Kalužiak:
„Kvá, kvá, žiak je úbožiak,
čo ten toho vedieť musí!
Čo je vežiak, čo je ležiak,
kto bol križiak, čo je držiak,
ružiak, činžiak, pražiak,
stražiak...
Fíha, žiak-nebožiak,
čo ten toho v škole skúsi!“

Tu ho drgne spolužiak:
„Nenariekaj, Kalužiak,
sú tu husi!
Spievajú si
na vodičke posediačky,
že ony sú lepšie žiačky.
Ukáž im skok poslepiacky!
My sme predsa majstri športu!
A kto vyhrá z blata tortu?“

OBRÁZKOVÝ SLOVNÍČEK

ležiak

križiak

ružiak

pražiak

Jana Bodnárová

ČÍTANIE

SABÍNKINE PRÁZDNINY

Keď Sabínka prvý raz vstúpila do dvora pavlačového domu, pripadala si malá a stratená. Bolo to tým, že dom zvonku nebol veľmi zaujímavý. Vyzeral ako sivá mušľa. No keď mušľu roztvoríte, môžete nájsť perlu. Na prízemí domu boli polkruhové arkády s baculatými anjeličkami.

Rodičia ju sem šupli na prázdniny a ona musí zostať s tetou, ktorá jej bude dávať hodiny francúzštiny.

Keď Sabínka vošla do príjemne chladného bytu, teta ju usadila k stolu a postavila pred ňu orosený pohár limonády. Veľký dom bol taký tichý, ako keby v ňom posedávali a polihovali samí starí ľudia. Takí ako jej teta. Aj teraz zadriemala. Sabínka sa vybrala na prieskum.

Vyšla na pavlač a nahla sa nad zábradlie. Zbierala v ústach sliny, aby zo štvrtého poschodia vyplula ligotavého pavúka,

a dívala sa, ako sa rozplasne na dvore. Vtom sa však pod ňou vystrčila hlava. Vlasy mala dlhé, kučeravé a ryšavé. Sabínka videla, že je to dievča.

„Ty si kto?“ spýtala sa ho Sabínka.

„Ja tu bývam. Ale ty nie,“ odpovedalo dievča a zasmialo sa.

„Našťastie ja tu už dlho bývať nebudem!“ odvrkla Sabínka.

„Aj to viem,“ odpovedalo dievča.

„Tá je nejaká múdra!“ pomyslela si Sabínka, ale nahlas povedala: „Tak poď sem hore.“

„Poď ty dole. Môžeme sa zahrať Cluedo!“

„Super! Idem! Len poviem tete.“

Keď teta počula, za kým Sabínka uteká, povedala:

„Ach, veď to ideš ku Grétke! Ale vieš... ona nemôže chodiť. Tak sa k nej správaj milo.“

Sabínku to trochu zaskočilo. Sama nevedela, čo má povedať. Tak nepovedala nič a pomaly schádzala dolu schodiskom o poschodie nižšie ku Grétke.

Keď sa pred Sabínkou otvorili dvere, uvidela ryšavé dievča, ako sedí na invalidnom vozíku. Na stole už mala rozložený hrací plán a päťdesiat kariet. Hrali sa dlho. Vyhrala Grétka, ktorá prišla na to, že vrahom bol domovník.

„Fakt nejde o nejakú nudnú hru,“ uznala Sabínka.

Dievčatá sa dohodli, že sa opäť musia stretnúť.

Jedného dňa sa vybrali do parku. Grétkina babička za nimi pozerala, ako Sabínka spôsobne tlačí vozík s jej vnučkou. Len čo za nimi buchla brána, Sabínka sa rozbehla.

„Ježííí! Veď ma vykotíš!“ kričala Grétka.

„Ale čoby! Všetko mám pod kontrolou!“

Sabínka šprintovala. Vietor nadvihoval Grétkine vlasy a tie lietali vo vzduchu ako zlaté nite. Grétka pištala, ale už sa tak nebála. Tá rýchlosť bola naozaj krásna! Zdalo sa jej, že sa stáva vtáčikom.

„Sme dve andulkýyy! Juchúúú!“

Staré panie na lavičke sa pohoršovali.

„Jéminko! Veď to boli sestry Kľučkové! Najväčšie ohováračky v dome! Prezradia našim, že si ma vozila ako divá!“ strachovala sa Grétka.

„Veď ja som divá! Aj teta to povedala. Vraj som sa mala narodiť ako chlapec!“ smiala sa Sabínka. „Čo nás po nich. Tento deň je ako stvorený na lietanie!“

Ak sa chcete o kamarátkach zo starého domu dozvedieť viac, zčítajte sa do novej knihy spisovateľky Jany Bodnárovej, ktorá vyšla vo vydavateľstve Perfekt.

Josko Mkrvicko September

Možno mi ~~ne~~ ^{ne}uveríte
ale už somsa do školi
nienormálne **tešil**. Ale nie
na učebnice a ponatjerané
lavice, ani na domáce úlohi,
ba ani na to, že budem
skrávať **okoliare**
paničitelke, ale že budú
maše prať ~~u~~ ^uminy. Nasškor
jesene, potom zimne
a jarné a nakoniec
zase letné.

A vjete, na čo sa ešte **teším**?
Na to ~~že~~ ^{že} keď paničitelka pože
še musí na chvilu odísť a my máme
 zostať **tichiko**. **A** my rostaneme.

Rozlezieme sa po triede ako
chroľaky a vymieňame si **desiate**
a buchráty. Ešte sa **teším** na **trwonenje**
na stárky a prestávky a najviac
na tie veľké s **chlebičkom**.

Teším sa na **te Le Smi** a ešte na
škol'skij rozhlas. **Klavrne** keď v móm
~~u~~ ^uvytrubujú že si máme priniesť euro
na vycho ~~u~~ ^uvnij **koncert** alebo **pojedia**, že nebude
vyučko.
Tak sa **teším** kamarati. Lebo je pekné mať **radost**.
Noale už **dost**!

SRDCE
NA MIESTE

V našom novom seriáli budeme putovať po Slovensku očami spisovateľov. Budú vám v ňom rozprávať o mestách, dedinách, kopcoch, riekach či iných pekných zákutiach našej vlasti, kde sa cítia dobre a kde majú srdce na mieste.

MOJE SKRYTÉ I OTVORENÉ MESTO

Košicami sa rada túlam v každom ročnom období. Keď v uliciach zakvitnú gaštany a sakury, keď slnko v júni rozžiari kvetinový trh na Dominikánskom námestí, keď v jesenných parkoch šumí vietor, keď v zime padá sneh na bronzové sochy maliara Júliusa Jakobyho, spisovateľa Sándora Máraia či na sochu maratónskeho bežca.

Celé mesto mi pripadá ako stavebnica z kociek. Tá prvá je najmenšia a leží v nej historické jadro mesta. Uprostred sa ťahá dlhánske námestie, ktoré je

v samom strede rozšírené do akéhosi „oka“, presnejšie šošovky. Takéto stredoveké námestia dostali preto pomenovanie šošovkovité. V Košiciach sa v tomto „oku mesta“ týči gotický Dóm svätej Alžbety s dvoma vysokánskymi vežami. Keď som prvý raz vošla dnu, otvoril sa mi obrovský priestor hlavnej lode. Cez sklá farebných vitráží v oknách prenikalo sfarbené svetlo, kĺzalo po oltároch s pozlátenými sochami a gotickými tabuľovými malbami, až som na chvíľku mala magický pocit, že sa

už-už vznesiem v priestore. Vedľa Dómu stojí Urbanova veža. Kedysi pri požiari zhorela jej strecha a obrovský bronzový zvon Urban spadol na zem a rozbil sa. Hoci ho reštaurátori pozliepali, už navždy bezhlasy stojí smutne na dlažbe pred svojou vežou. Keď idem okolo, vždy ho pohľadím. Z druhej strany Dómu stojí Kaplnka svätého Michala, obklúčená kvetinovým parkom. Keďže som bývalá pamiatkarka, rada sa dívam na krásne zdobené fasády historických budov lemujúcich obe strany námestia. Žili v nich bohatí mešťania so svojimi rodinami. Na jednom z nich máva čiapkou zo strechy socha žobráka.

Táto prvá kocka je vložená do druhej kocky – to sú priemyselné Košice so zvyškami starých fabrík a vojenských kasární. Niektoré sú prázdne, osirelé, niektoré moderne prestavané. Najradšej z nich mám Kulturpark, kde bývajú koncerty, divadlá a literárne festivaly.

Poslednou kockou – matrioškou – sú košické sídliská. Sú to tie skryté Košice, kam turisti nechodia. Na jednom z nich som v roku 1987 stretla vzácneho človeka – umelca Ľudovíta Felda. V Starom meste ho všetci poznali. Bol nápadný svojím malým vzrastom. V detstve prestal rásť a už nikdy nepresiahol výšku osemročného chlapca.

Spisovateľka JANA BODNÁROVÁ píše pre deti aj dospelých. Rada objavuje príbehy vecí, ktoré sú skryté pred našimi očami. Napísala pre vás knihy, ktoré získali viacero ocenení – Roztrhnuté korálky, Moja prvá galéria, Dievčatko z veže, Barborkino kino, Dita. Najnovšou knižkou Sabínkine prázdniny oslávila svoje životné jubileum. My jej želáme pevné zdravie, dobré nápady a veľa slniečka.

Niektoré deti za ním posmešne kričali: „Trpaslík, trpaslík!“ Ale on sa nehneval. Udobroval si ich cukríkmi, ktoré im hádzal z vrečka. S atmosférou pokoja kreslil malebné košické uličky a dvory. Prežil strašné udalosti. Počas druhej svetovej vojny sa dostal do koncentračného tábora v Osvienčime, kde zahynulo dvadsať členov jeho rodiny. Prežil len on a dvaja súrodenci. Zachránil ho jeho kresliarsky talent. Na príkaz krutého lekára Mengeleho musel portrétovať zajatcov i samotných dozorcov.

Raz som pánovi Feldovi pripravovala v Košiciach výstavu. Mal vtedy už vyše osemdesiat rokov. S týmto pokojným, vzdelaným pánom bola radosť rozprávať sa. Bol to pre mňa zážitok na celý život. Povedal: „Môj život mi pripomína semienko zaviate pod balvan, pokrútené a slabé derie sa za slnkom, rastie a prináša plody...“

Feldova bronzová socha od Juraja Bartusza pozoruje milované mesto od synagógy, kam veľký človek – maličký pán Feld – najradšej chodieval.

SÚŤAŽNÁ OTÁZKA

Napište nám, čo znamená, keď niekto povie, že má srdce na mieste. Z autorov správnych odpovedí vyžrebujeme troch, ktorým pošleme knižku Jany Bodnárovej Sabinkine prázdniny z vydavateľstva Perfekt. Všetkých ostatných zaradíme do koncoročného žrebovania o slniečkarský bicykel. Odpovede posielajte do 20. októbra na adresu:

Slniečko
Literárne informačné centrum
Nám. SNP 12
812 24 Bratislava

alebo na e-mail:
slniecko-sutaze@litcentrum.sk

Zápisník jedného chlapca

Nielen dievčatá, ale aj chlapci majú svoje denníky. Keď básnik Dávid Dziak nazrel do jedného z nich, v jeho fantázii sa zaiskrilo a začali sa z nej vynárať básne. Možno trochu iné ako tie, ktoré ste doteraz poznali. Hovoríme im symbolické, čo znamená, že sa za ich obrazmi skrývajú myšlienky, spomienky alebo

tajomstvá, ktoré sú priveľmi krehké na to, aby sme ich dokázali zakričať na plné ústa.

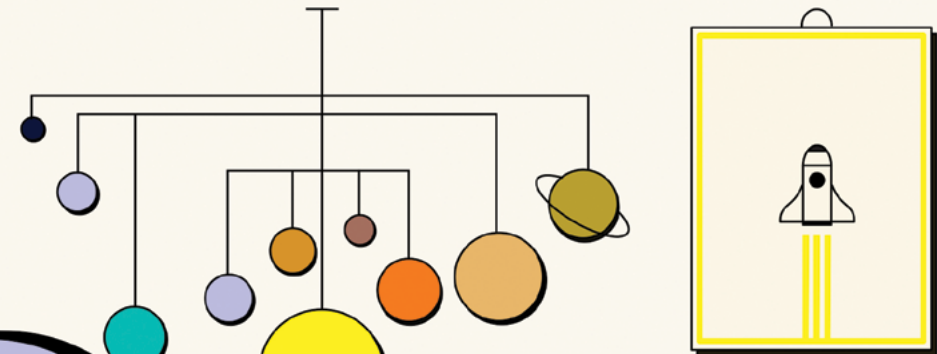
Nemajú rýmy ani interpunkčné znamienka. Treba sa do nich ponoriť ako do mora, nechať sa unášať vlastnými predstavami a ktohovie?

Možno medzi nimi a slovami básne nájdete nečakané súvislosti.

Kniha pod perinou

S baterkou pod perinou
otáčam stranu za stranou
čím uzatváraam dnešný deň
plný slov
pozor
nerob
prestaň

Naslineným prstom prejdem
od pivnice cez moria
až po mlčiaci vesmír
v ktorom rybacou sieťkou
nachytám hviezdy
a ich pekné sny
aby som sa konečne vyspal.

ÚLOHY

1. Keď si prečítaš túto báseň, zober si ceruzku a podľa svojej ľubovôle do nej doplň interpunkčné znamienka – čiarky, bodky, dvojbodky, otázniky či výkričníky. Prečítaj si báseň ešte raz a skús porozmýšľať, či sa pre teba v niečom zmenila.
2. Nakresli si časť básne, ktorá sa ti najviac páči.

DOVIDENIA, LETO!

DETI
V ZELENOM

Ked' na Michala padajú žalude, leto už dlho trvať nebude

September je mesiac leta aj jesene. Polia sú zorané, obilie je pod strechou, v ovocných sadoch dozrievajú jablká, hrušky, vo viniciach hrozno a záhrady sú plné farebných kvetov. Zajačice majú ešte posledné zajačiky, ale tatranské svište sa už uložili na zimný spánok. V nížinách môže byť ešte veľmi teplé počasie, ale sťahovavé vtáky už letia na zimoviská. Podľa kronikárov sa v roku 1708 začala zima už na Michala (29. 9.) a bola taká krutá, že v Bratislave zamrzli vojaci stojaci vonku na stráži.

Zabudnuté remeslo

V septembri je ešte veľa pekných dní vhodných na grilovačku. Drevné uhlie si kúpime v obchode. Kedysi ho však uhliari museli páliť v milieroch od jari do jesene. Robili to už od stredoveku, pretože oheň s vysokým žiarom potrebovali hutníci, kováči aj sklári. Vol'akedy boli miliere takmer v každom lese. Pripomínali veľké mraveniská. Ich základ tvorili polená s raždím, trsy trávy aj čečina. Uhliari všetko zakryli zeminou a zapálili. Museli dbať, aby sa oheň nerozhorel, ale ani nezhasol. Drevo v milieri malo len tlieť. Po dvoch týždňoch oheň uhasili, milier rozobrali a povyberali drevné uhlie.

Štíhle akrobatky

Koniec leta znamená koniec pre mnohé druhy hmyzu. Aj hadovky lesklé uvidíme lietať až v máji nad pomaly tečúcimi vodami. Ich štíhle dlhé telo je ako jagavá modrá čiarka s kovovým leskom. Samček má široké krídla s modrozeleným pásikom, samička svetlozelené bez pásika. Mimoriadne veľké oči po bokoch hlavy sú zložené z niekoľkých tisícov drobných očiek, čo svedčí o tom, že sú dravce. Majú veľmi široký rozhl'ad, nič im neujde. Týchto vzdušných akrobatov len tak ľahko nechytíte ani do sieťky na motýle. Hadovky patria medzi vážky. A vážky boli na našej zemi skôr ako dinosaury. V tých pravekých časoch boli obrovské. Vedci tvrdia, že preto, lebo v ovzduší bolo vtedy oveľa viac kyslíka ako dnes.

Ako kuká kukučiak

Dospelé kukučky letia na svoje zimovisko v Afrike už začiatkom augusta. Nemusia sa starať o výchovu svojich mladých. Tie odlietajú neskôr, až keď im dorastie perie. Neletia s rodičmi, veď ich predsa nikdy nevideli, ale ani s pestúnmi, ktorí ich vychovali vo svojom hniezde. Aj tak dobre vedia, kam majú letieť a kedy sa vrátiť na to isté miesto. Vraví sa, že kukučka kuká. V skutočnosti kuká iba samček. Kukučia samička v nebezpečenstve vydáva celkom iné prenikavé zvuky: kvikvikvikvi alebo bibibibi.

Dovidenia na jar, diaľkoví letci!

Najviac vtákov od nás odlieta v septembri. Väčšina z nich v noci. Cez deň sa zvyčajne zastavia pri vodných plochách, kde nachádzajú potravu. Na Slovensku máme okolo šesťdesiat vodných nádrží, ktoré nie sú len zdrojom pitnej vody, ale aj dôležitou vtáčou zastávkou. Medzi najväčšie z nich patria Liptovská Mara, Zemplínska Šírava či Oravská priehrada. Zaujímavé sú aj tie menšie. Napríklad Buková v Malých Karpatoch. Časť jej brehov bola vyhlásená za prírodnú rezerváciu.

LEBOPRETO

ETIKA

Týždeň osamote

Odkedy Alma prišla na svet, so sestrami sme sa od seba neodlúčili. Považoval som to za samozrejmosť. Každý deň spolu, stále, všade, cez prázdniny zvlášť. Niekedy až do zbláznenia. Ich správanie ma neraz privádzalo do zúfalstva, ale zároveň som s ním už počítal, patrilo do nášho bytu a do môjho života. Aké by to bolo ráno, keby sa Edita hodinu nerozhodovala medzi ružovým a bielym tielkom, až z toho rodičom sivali vlasy? Susedia nám už pre jej krik búchali na stenu pravidelne ako hodinky. Alebo Almine raňajky? Trikrát vyleje mlieko, aj keď ho má máličko ako mačka, a keď odnáša misku, vrazí do dverí, lebo sa pozerá opačným smerom. Na to všetko som si už zvykol. A zrazu som to stratil.

Koncom leta si najprv stará mama zobrala k sebe Editu a potom, prvýkrát, odišla k druhej babke aj Alma. Udialo sa to skôr, než som sa stihol spamätať. Najviac sa ma dotklo, že sa ma nikto nespýtal, či sa nechcem pridať. Je pravda, že som mal od pondelka chodiť na plavecký kurz pre pokročilých neplavcov, ale pokojne by som sa ho vzdal, najmä keď som si spomenul na studenú vodu v bazéne a na svoje telo v plavkách. Navyše, rodičia vyhlásili, že si musím opakovať učivo, lebo som po dlhej pauze priveľa zabudol. Aj Editin rev a Almino ujúkanie mi boli milšie ako diktáty z vybraných slov alebo vlastivedná orientácia na mape Slovenskej republiky.

Jedného dňa som sa zobudil a v byte vládlo podozrivé ticho. Nikto mi s úsmevom neskočil na brucho, aby ma zobudil, ani mi

nefúkol do ucha, aby som otvoril oči. Pri raňajkách vládol čudný pokoj. Za stolom so mnou sedeli iba rodičia, povedzme si to na rovinu, dvaja zrejme najnudnejší ľudia na zeme. Nik nerozliat limonádu z práve doplnenej fľaše, čo u nás bývalo bežné, aj keď sme potom obrus aj koberec sušili dva dni. Ani sa nerozsypali vločky. Nepristál na mne jogurt. Edita aj Alma boli preč! Už prvý večer som pochopil desivý fakt – je mi za nimi smutno. A tak som urobil najhoršiu možnú vec – rozreval som sa. Revem často a neviem si pomôcť. Nedokážem to ovládať. Ide to zo mňa samo! Proti mojej vôli! Aj keď ma všetci utešujú, že z toho vyrastiem.

Počas nekonečného týždňa v osamotení som prečítal dva hrubizné diely fantasy ságy o drakoch a robotoch. Pozrel som si zemepisnú sériu o sopkách

a zemetraseniach, na ktorú som sa chystal asi rok. Dni trvali nekonečne dlho.

Potom sa sestry konečne vrátili. Keď som ich zbadal, rozplakal som sa, hoci som si to výslovne zakázal. Silno som ich objal a vzápätí mi zalahlo v ušiach od ich výskania a nadšeného kriku. Konečne sa mi ulavilo. Všetko bolo znova také, aké má byť.

OTÁZKY:

1. Ako zvládaš samotu?
2. Tešil(a) si sa na návrat do školy?
3. Stáva sa ti, že sa rozplačeš, aj keď nechceš?

KRPCI Z TRETIEHO VCHODU 1

ČITANIE

Volám sa Oliver. Čoskoro budem mať osem rokov a chodím už do tretej triedy. Keď sa v sobotu doma upratuje, mamka hovorí:

„Si už veľký chlapec, zober si vysávač a povysávaj obývačku a kuchyňu.“

Keď chcem ísť von s mojim starším bratom Tomášom, ten mi zas hovorí:

„Si ešte krpec, a krpcov neberieme.“ On už je ôsmak.

Mám ešte staršiu sestru Eriku. Ona chodí už na strednú školu do susedného mesta a minulý rok mi kúpila na narodeniny šesť vojačikov. Týchto šesť vojačikov, to je moja najlepšia hračka.

Bývame v druhom vchode na treťom poschodí v našom činžiaku. Tak ho volá moja mama, ale povie sa mu aj panelák alebo bytovka. U nás v bytovke sú ešte piati krpci. Na prvom poschodí v našom vchode býva moja spolužiačka Majka a s ňou chodím ráno do školy. Majka je najlepšia kamarátka s Monikou, ktorá býva na samom vrchu, a so Zuzkou, ktorá býva v prvom vchode. Ony sú už štvrtáčky. S nimi skáčem gumu, alebo sedíme na schodoch a vymieňame si obrázky z notesov, alebo si vymieňame okrasné servítky. Keď si vymieňame, tak sa k nám do vchodu nahrnú všetky baby z celej bytovky, ja som tam jediný chalan. Vôbec mi to nevadí, lebo servítky a obrázky z notesov sú nádherné. Mama mi každý týždeň kúpi

v papiernictve jeden nový notes, aby som mal za čo vymieňať.

S chalanmi robíme iné veci. Môj najlepší kamoš je Matúš z druhého vchodu a Karol z nášho vchodu, aj oni sú tretiaci. Matúš je z nás najvyšší a vie sa veľmi dobre šplhať na stromy, vždy ide ako prvý a potom podá ruku nám ostatným. Karol vie najviac vtipov a učí sa najlepšie z celej triedy. Sedím vedľa neho v lavici, a keď neviem, tak mi poradí. Ale to sa často nedeje, lebo ja sa učím veľa a každý večer si robím s mamou všetky úlohy.

Toto sme my, krpci – ja, Matúš, Karol, Majka, Monika a Zuzka. Spolu nás je šesť a takto nás volajú všetky staršie deti z bytovky a aj všetci dospeláci, a keď sa niečo okolo bytovky deje, nemôžeme pri tom chýbať.

Matúš má okno hneď vedľa môjho, aj keď býva vo vedľajšom vchode. Cez leto sme si z okna do okna natiahli pevný motúz a teraz si po ňom môžeme posielat tajnú poštu. A keď som dostal zákaz jesť sladkosti, tak mi Matúš po motúze poslal aj balíček cukríkov.

Keď prišla jeseň, veľa pršalo. Voda v rieke bola mútna a divoká a už sa nedalo viacej kúpať. Týždeň sme sedeli iba na schodoch vo vchode a museli sme počúvať starého pána suseda Zubrika z posledného poschodia, ako frfle, keď nás musí prekračovať. Ale aj tak nám to nebránilo hrať sedmu, farára a misu lásky.

Keď dopršalo, tak sme s Matúšom vymysleli parádnu vec, lebo aj na jeseň sa dajú robiť parádne veci. Museli sme to ale dobre utajiť, aby sa to nedozvedeli baby...

Pokračovanie nabudúce

Jašo na jarmoku

NOVINKA

Boli ste už niekedy na jarmoku? Barborka a Jašo už áno. Barborka je dievčatko a Jašo... Nie, to nie je jej neposedný brat, ale psík, ktorého si s rodičmi zobrali z útulku. No a ten psík sa medzi toľkými stánkami a ľudskými nohami celkom stratil. Ako sa tak s Barborkou hľadali, spoznávali na jarmoku remeselníkov, ktorí vyrábali krásne veci.

Viete o tom, že Jašo je skutočný? Pred zlým zaobchádzaním ho zachránili dobrovoľníci a dobrovoľníčky a pomocou inzerátu mu našli nový domov. Kúpou knihy darujete jedno euro na pomoc nechceným a týraným psíkom.

Ak podľa obrázkov uhádnete tri remeslá, ktoré zaujali Jaša a Barborku, a ich názvy nám napíšete do Slniečka, zaradíme vás do žrebovania o túto peknú knižku. Napísala ju Soňa Uriková a ilustrovala Dominika Šikulincová. Pripravilo ju pre vás vydavateľstvo ahaslovakia.

Odpovede nám pošlite do 20. októbra na adresu:
Slniečko, LIC, Nám SNP 12,
812 24 Bratislava
alebo na e-mail:
slniecko-sutaze@litcentrum.sk

MAREK A SVETLOŽRÚTI

★ Nový komiksový príbeh Slniečka!

V tomto školskom roku sa budeme stretávať s komiksovými hrdinami Timoteja Lukoviča, ktorý sa stal víťazom súťaže Literárneho informačného centra a časopisu Slniečko Cena Rikiho Sepa o najlepšie komiksový námiet.

V spolupráci s výtvarníčkou Klárou Štefanovičovou pripravili kreslené príbehy o tajomných hviezdároch Marekovi a jeho

dedkovi, ktorí pre záchranu svetla na Zemi dokážu aj nemožné. S kamarátmi Petrom a Luciou vstúpia do hrozivého sveta nenásytných Svetložrútov, kde to vôbec nebudú mať ľahké...

Vstúpte s nimi na hviezdnu vzducholod', kamaráti, a zažite neuveriteľné dobrodružstvá!

CESTA K SLNIEČKU

Do našej súťaže o zaujímavé zážitky s koronavírusom a o ceste Slniečka medzi vás sa zapojilo veľa čitateľov.

Ako sa Slniečko ocitlo v mojej schránke

Začal sa zlý koronavírus! Škola sa zavrela a kamarátov sme nevideli dlhý čas. Pani učiteľka robila, čo mohla. Ale aj tak, zámená sa červenali od hanby, lebo som ich nevedela. Potom sme mávali online hodiny a spolužiakov som videla aspoň na chvíľu. Pani učiteľka nám pripravovala úlohy. No a jedného dňa bola v schránke pošta pre mňa! Hádajte, čo som našla medzi kopou papierov? No predsa Slniečko! A viete čo? Aj Jožkovi Mrkvičkovi chýbala škola. Aj on, tak ako ja, asi zabudol na vybrané slová. Tol'ko chýb nenarobíme ani my všetci dokopy. A Alme s Editou tiež už bolo doma dlho. Našťastie všetko dobre dopadlo a už sa učíme konečne v škole.
Nelka Felisová, ZŠ Sľažany

Krásne Slniečko nám nakreslila Sofia Melišková zo Sľažian

Nikto nevedel, že príde korona a všetko sa zmení. Zostali sme doma. Raz poobede zastalo pred naším domom auto a vystúpila z neho moja pani učiteľka. Milo sa na mňa usmiala a povedala: „Ahoj, Terezka, priniesla som ti materiál na vyučovanie.“ Keď odišla, našla som aj časopis Slniečko. Čítali sme si z neho a hľadali rôzne slová. 1. júna sme sa opäť vrátili do školy. Pre mňa to nebol šťastný návrat, aj keď som sa do školy tešila. Pri bicyklovaní som si zlomila ľavú ruku. Potešila ma však pani učiteľka a ďalšie čísla Slniečka.
Terezka Géciová, Ladice, ZŠ Sľažany

Zloduch korunkový

Časopis Slniečko si moji žiaci veľmi obľúbili a vždy s radosťou očakávajú nové číslo. Ich naj- rubrikou je komiks. Stálicou je aj Jožko Mrkvička, Vševedko, Deti v zelenom. Neostane jediný neprečítaný riadok. Deti boli veľmi zvedavé, či dostanú ďalšie čísla, keď zostali doma. Vyriešili sme to tak, že teta poštarica mi ich priniesla domov a niektorí sme sa potom stretli pred školou s rúškami. Každý ho zobral aj pre kamarátov. Posledné číslo poputovalo 1. júna do rúk žiakom. Slniečko je veľký bojovník. Jeho rozmery nie sú veľké, ale obsah taký krásny a rozmanitý, že ho nemôže žiadny vírus napadnúť. Spolupráca a vzájomná pomoc je to najkrajšie, čo ten zloduch korunkový odkryl a posilnil medzi deťmi v mojej triede.
Pani učiteľka Alžbeta Tomčíková a 4. D trieda ZŠ v Ivanke pri Dunaji

Za divom Slniečka

Počas koronavírusu nás inšpirovalo Slniečko a naša pani vychovávateľka zo školy. Dávala nám rôzne úlohy. V marcovom čísle som si prečítala bratislavského Leonarda. Zisťovala som, kde sa nachádza Kempelenov dom. S tatkou som zistila, že dom stojí na rohu Dunajskej a Klemensovej ulice a má číslo 32. Nakreslila som aj obrázok. Pozrite sa, nie je to číslo 20, ako ste napísali.

Lenka Balajová, Bratislava

Ninka Bonková a Nikolka Hešárová z 2. B pani učiteľky Mgr. Márie Urbanovej zo ZŠ J. M. Petzvala v Spišskej Belej nám poslali obrázok Námorníka Kapka Dierka.

Martin Slodičák a Adam Mešár z tej istej školy nám zas nakreslili Kapkovu loď.

Milé pani učiteľ'ky, učítelia,

všetky triedy, ktoré si do 10. 10. 2020 objednávajú na školský rok 2020 – 2021 v plnom počte časopis Slniečko, zaradíme do zrebovania o školský výlet. Zo spoločného podujatia pripravíme reportáž do Slniečka.

Učítelia, ktorí odoberú nad 20 kusov Slniečka, dostanú jeden výtlačok zadarmo. Na objednávke nesmie chýbať kontakt na učiteľa a počet predplatiteľ'ov.

Milí slniečkari,

naďalej budeme uverejňovať vaše literárne a výtvarné práce a určite vás potešia aj súťaže s knižnými cenami a tričkami Slniečka. V seriáli Srdce na mieste zabojujete o slniečkarský bicykel!

Okrem tradičných rubriek, ako sú Etická výchova, Deti v zelenom a O peknej knižke, budeme uverejňovať rozprávky, povesti a príbehy zo života súčasných detí. Nezabudneme ani na dlhšie básne na recitačné súťaže a čítanie na pokračovanie. V Slniečku už na vás tradične čaká nový komiks a krásne obrázky najlepších slovenských ilustrátorov.

Vaše Slniečko

SLNIEČKO

UMELECKÝ MESAČNÍK
PRE ŽIAKOV
1. – 5. ROČNÍKA
2020/2021

Vyplnenú objednávku zašlite
distribučnej firme ARES, s. r. o.,
Elektrárnská 12091
831 04 Bratislava

bezplatná telefónna linka:
0800 141 911
mail:
ares@ares.sk

Titul	Periodicita	Cena za jeden výtlačok	Predplatné (žiaci)	Predplatné po odpočítaní 20% odmeny bez DPH (nad 10 ks)	Počet objednaných výtlačkov	Úhrada za objednanú (- 20%) bez DPH
Slniečko	10x	0,90 €	9,00 €	7,50 €
Meno a priezvisko			V	dňa		
.....						
Presná adresa školy					
.....						
Platba faktúrou - IČO				
.....						

VÝSLEDKY SÚŤAŽÍ

SLNIEČKO Č. 9

NAŠE DIVY

Z tých, ktorí ste nám správne napísali vodné názvy knižiek Jána Navrátila, sme vyžrebovali Ellu Kollárovú z Kolačna, Juraja Sinčáka z Bratislavy a Klárku Petříkovú z Milpoša. Posielame im peknú knižku.

SLNIEČKO O PEKNEJ KNIŽKE

V doplňovačke ste sa dozvedeli, že krajina, v ktorej slúžil Marco Polo, sa volá Mongolsko. Z úspešných lúštitel'ov sme vyžrebovali troch, ktorým vydavateľstvo MONOKEL pošle túto peknú knihu. Sú to: Adam Sopkovič zo Spišskej Novej Vsi, Bianka Debreová zo Svitú a Teo Uphlav z Rišňoviec.

SLNIEČKO Č. 10

NAŠE DIVY

České slovo hubička znamená v slovenčine božtek alebo pusinka. Z úspešných prekladateľ'ov sme vyžrebovali troch, ktorým posielame peknú knižku. Sú to: Samko Hrašna z Bratislavy, Roland Tóth z Lelesa a Samuel Ferko z Humenného.

SLNIEČKO O PEKNEJ KNIŽKE

V ilustrácii knižky ste našli M. R. Štefánika, Ivana Bellu a Banskú Štiavnicu. Pekná knižka o Slovensku poteší Lesiu Mašanovú z Piešťan, Petra Živčáka zo Spišskej Novej Vsi a štvrtákov pani učiteľ'ky Martiny Benedikovičovej zo ZŠ Pavla Ušáka Olivu v Kátlovciach.

Spisovateľ'ov pomocník

Slnko hreje, vietor veje,
stromy sa kníšu
a ja verím na rozprávkovú ríšu.
Tam strom stromu
do uška šepká
kúzelné tajomstvá
deduška Vedka.
A vietor, veľký zvedavec,
odhalí každú tajnú vec!
Len čo niečo začuje,
už so spisovateľ'om četuje.
Spisovateľ' rýchly je,
knihu s vetrom spisuje.

*Izabela Bibzová, ZUŠ
J. Melkoviča, Stará Ľubovňa
zo súťaže Škultétyho
rečňovanky vo Veľkom Krtíši*

Kto sa povezie na slniečkarskom bicykli?

V školskom roku 2019/2020 sme spomedzi množstva súťažiacich, ktorí mesiac čo mesiac správne odpovedali na úlohy vlastivednej súťaže Naše divy, vyžrebovali Jakuba Pecháča z Ludaníc.

Vítazovi srdečne blahozeláme a tešíme sa na spoločné stretnutie.

SLNIEČKO

UMELECKÝ MESAČNÍK
PRE ŽIAKOV 1. – 5. ROČNÍKA ZŠ
ZALOŽENÉ V MATICI SLOVENSKEJ
V ROKU 1927
Vydáva Literárne informačné centrum,
Nám. SNP 12, 812 24 Bratislava
IČO: 31752381, Evidenčné číslo: EV3197/09

Adresa redakcie: Nám. SNP 12, 812 24 Bratislava
Telefón: 02/20473513
e-mail: slniecko@litcentrum.sk

Šéfredaktorka: Ľubica Kepštová
Redaktorka: Kristína Soboň (Kubáňová)
Grafická úprava: Janka Bálík
Obálku nakreslila: Katarína Ilkovičová
Nevyžiadané rukopisy redakcia nevracia
Číslo vyšlo 24. 8. 2020

Tlač printio, s.r.o, Kragujevská 1, 010 01 Žilina
Rozširuje ARES, spol. s r. o.
Elektrárnská 12091, 831 04 Bratislava
Telefón: 0800141911
Mediaprint-Kappa Pressegrasso, a. s., Bratislava
Slovenská pošta, Uzbecká 4, 820 14 Bratislava
Vychádza každý mesiac okrem júla a augusta
Cena jedného výtlačku je 0,90 €
Ročné predplatné 9,00 €

O PEKNEJ KNIŽKE

Bol raz jeden strom. Vlastne iba stromčúlik uprostred bezútešnej okrovej pustatiny. A bol aj jeho strážca s prečudesným menom Blöeglöek, ktorý by zaň vycedil poslednú kvapku krvi. A ešte Princezná, ktorá mala všetko. Takto sa začína košatý príbeh o statočnosti, láske i chamtivosti, ale aj o odvahe meniť zlé na dobré, ba ešte lepšie, a zachrániť tento svet.

Príbeh napísala Alexandra Salmela a obrázky nakreslila Martina Matlovičová. Obe autorky už možno poznáte z knižky Žirafia mama a iné príšery, ktorá v roku 2014 patrila medzi 200 najkrajších kníh sveta.

Spisovateľka je Slovenka, ale už niekoľko rokov žije a tvorí v krajine, ktorú nazývame krajinou tisícich jazier. Keď vylúštite doplnovačku, dozviete sa, ako sa táto krajina volá. Odpovede nám pošlite do 20. októbra na adresu LIC, Slniečko, Nám. SNP 12, 812 24 Bratislava alebo na mailovú adresu slniecko-sutaze@litcentrum.sk. Z úspešných lúštitel'ov vyžrebujeme troch šťastlivcov, ktorým jej vydavateľ Literárne informačné centrum pošle túto peknú knižku.

1.										
	2.									
3.										
	4.									
5.										
	6.									

1. prešibaný
2. silný, prudký vietor
3. štáty sú oddelené...
4. záhradný jesenný kvet, podľa ktorého sa volá aj model auta značky Opel
5. roztvorí kvety
6. mestečko na Západnom Slovensku, v ktorom zomrel Ľudovít Štúr

